

Υπὸ Baudini περιγράφουτος τὸν ὑπ' ἄρ. Plat. LV. Cod. XXII μῦθ. ἐκδίδεται ἡ ἐκδόσις ἡ:

Βυσεφίων. Κεδινά λει τῷ κυρίῳ Θεόδωρος ὡς πράττειν.

Ἡ δὲ ἱερὰ σου πεφασγὴν ἐν κελτοῖς εἶναι καὶ ὑγιαινόντων πράττειν τὰ εἰς νομὴν συντείνοντα ὡς ἔχουσιν ὑγίαινον
ἔδωκε. Εὐχόμεναι τε ἐπὶ μηδενὶ τῶν πραττομένων δοθῆναι τὴν τύχην ὑπαντιομένην τῷ εἴ ἂν ἔσῃ, ἀλλὰ πάντα
ἐπεσθαι συνεπιβαλλομένην καὶ συνεργεῖν, ἵνα τῆς εὐδαιμονίας ἀντιπροδίδως ἔσῃ χεῖρμος. Ἐρηνεῖα δὲ καὶ
τὰ κατὰ τὴν ἰταλίαν ἔστι, συχναὶ τε ἐπιχαίρει γίνονται τῷ ἀρχιερεῖ πρὸς τοὺς τῶδε δυνάστας καὶ ὅλως ἔοικε πᾶσι
φίλος εἶναι ἔδωκεν, καὶ πάντας ὑπαίχως ὁμονοεῖν ποιῶντα περὶ πολλῶν. Ἐστὶ δ' ἐντίμως καὶ τὸν παρὰ
τῶν Ρωμῶν ἡγεμόνος πρεσβυτέρων ἦν οὗτοι ἐπὶ τῇ πρεσβυτέρῃ ἐν πολλῇ ἐπιχαίρει, τῇ εἰς ἀδελφικότητα καὶ
φιλίᾳ, τὰ τε περὶ τοῦ μῦθου ἐτίθει μετὰ ἀποφασίᾳ, ὡς ἐτύχευεν δόρυμος. καὶ ἀπαπέμφετο δὲ τὴν
ἐν μῆνιν δωρεάμενος καὶ εὐχομένης. ἦ δὲ μὲν οὖν ἀπῆκει πρὸς τὸν ἄνδρα ἀπάρεκα τῆς Ρώμης ἑατορ.
Θαιῶνος ἑκείνη γένοντος. νυμφαγωγὸς δὲ εἰς μόνος ὁ παρὰ τῷ ἀρχιερεῖ συνεπύρεν. ὁ γὰρ ἱερεὺς οὐχ
οἶός τε ἦν συνεποδύμεν νοσήσας νεφρίτιν καὶ δυσερίαν. τὰ μέντοι πρὸ τοῦ ἔως ὑγιᾶν, ἐπιμύχως
διώκοντες πάντα καὶ συνελῶς, ἤν τι καὶ πρὸς τὴν ἐξόδον πρεσβύβετο ἄν, ὡς ἐγὼ οἶμαι, τοῦ ὧμα,

καὶ συνοδῶν ἐπὶ ἡρώτο, καί ποτε καθύπευδ' ὦν, εἰ μὴ τὰ παρὰ τῆς βασιλείας ὀλίγον αὐτῷ πενήτης
 ἴσμεν, καὶ ἔτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς. καὶ γὰρ ἐφ' ὅσον τε πηλὴ τοῦ ἱεροῦ ἔχοντες αὐτῶν ἴδμεν, καὶ
 πάντι προσίχον ἔτι αὐτῷ ἴδμεν τὸν νῦν συμβαίνοντα. καὶ γὰρ δὴ καί ποτε μὲν ἱεροὶ δια-
 γινώσκον, ὅπως ἀχθομαι ὑπὸ γυμναστικῆς ὑπὸ τῷ τούτῳ τάνδρῳ ἀποκρίψαι. ἴδμε γὰρ μόνος ἐν πη-
 λὶ τοῖς τοῖς συνεισέει χρησιμώτατος ὦν διὰ τὰ τοῦ διαχωρῶν, καὶ τὸ πρὸς τὰ ἔθνη, δι' ὧν ἡ
 πορσίς, ἐπορεύετον καὶ ὠρεταχέριετον. καὶ πῶρα δὲ πρὸς τὸ συνέτακτον ἐν τῷ τῷ, ὡς ἐν ἑ-
 ἑλίῃς παρνοχθονίῳ τοῖς πράγμασι, καὶ κατὰ γὰρ τὴν αὐτὴν αἰσθητικὴν καὶ πρᾶξιν πρᾶτται.
 Ἀλλ' ὡς ἔοικε, δαίμων τις βάσανος ἔβλεπε, τὰτα, ἵνα πᾶν πάντα ὠλεσθῇ τὰ πρὸς τὴν πόλιν καὶ
 νῦν σοι πεπραγμένα. ἀνδρῶν γὰρ οὐδὲν ἔγωγε ὀνομάζω καὶ ἀληθεύει ἔσθ' ἡ. οὐδὲν γὰρ ἱεροὶ
 διαφέρει. καὶ τὰτα μὲν οὕτως. ἔγωγε δὲ διακρίβω μὴ ἔτι ἐν Ρώμῃ, σκοπῶ δὲ μεταβῆναι πρὸς
 ἴδμε μοι ὁ θεὸς ἔστιν ἡν' ἱερῶν. οὐδὲν γὰρ ἱεροὶ χρονοῦ οὐδὲν πρὸς τὴν πόλιν οὐκ ἔστι
 ρεῖς καὶ γὰρ. Τὰτα δὲ τὰ παρὰ αὐτῷ, ἔγωγε μὲν ἴδμε ἀρετῆς, ἔγωγε δὲ οὐκ ἔστι.
 Εὐτυχῶς, ἀπὸ Ρώμης.—